

תת"ע 10015/05/13 - מדינת ישראל נגד אליעזר שלומי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 10015-05-13 מדינת ישראל נ' שלומי
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליעזר שלומי

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום בתיק שלפניי מייחס לנאשם ביצוע עבירה של מעבר על שטח הפרדה, בניגוד לתקנה 36(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באשמה וביום 12.3.14 שמעתי את ראיות הצדדים. לאחר ששמתי את העדים התרשמתי מהם ושקלתי את טענות הצדדים, **השתכנעתי מעל לספק הסביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצועה.**

על פי הדוח שערך עד התביעה, קצין המשטרה יעקב מרקוביץ, הרי ביום 24.11.12 בשעה 18:00 נסע הנאשם בכביש 70 מכיוון דרום לצפון וביצע מעבר על שטח הפרדה בדרך המחולקת ע"י שטח הפרדה. הנאשם הכחיש את המיוחס לו, וטען כי מי שביצע את העבירה היה רכב אחר, שנסע לפני הרכב בו נסע הקצין, והוא עצמו כלל לא היה במקום בו טען הקצין שהבחין ברכב מבצע את העבירה.

לפי עדות מר מרקוביץ, אשר סיפר כי המקרה זכור לו, הוא עמד ביציאה מתחנת דלק, במסגרת מבצע אכיפה שארגנה המשטרה, כאשר הבחין בנאשם כשהוא יוצא מעסק בשם "מלך הנרגילות", הנמצא מעברו השני של כביש 70, חוצה שטח ההפרדה ונוסע לכיוון צפון. הקצין החל לנסוע אחריו, תוך שמירת קשר עין רציף עם הנאשם, עד שהוא נעצר מול מאפיית "אל בדוי", מרחק של כקילומטר מהמקום בו בוצעה העבירה.

מנגד, טען הנאשם כאמור כי כלל לא נסע במקום. לפי גרסתו, הוא הגיע לכפר יאסיף בנסיעה מכיוון צפון שם פנה

שמאלה (מזרחה) לבנק ערבי-ישראלי כדי למשוך כסף, אלא שגילה שאין ברשותו כרטיס אשראי ולכן יצא מהבנק, הגיע לכיכר שבכביש 70, פנה ימינה בכיכר והמשיך בנסיעה צפונה עד למאפיית אל בדוי. רק כאשר הגיע למאפייה הבחין בקצין שאמר לו שביצע את העבירה מושא כתב האישום.

כאמור לעיל, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו, וזאת בעיקר על סמך התרשמות ישירה מהעדויות ורושם חיובי ואמין בעיני שהותיר עד התביעה אשר זכר את המקרה וסיפר כי שמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם מרגע שהבחין בעבירה ועד רגע עצירתו.

טענתו של הנאשם כי עד התביעה הוטעה בידי רכב אחר לא הוסברה על ידו. הכיצד זה טוען הנאשם כי רכב אחר ביצע את העבירה לעיני הקצין כאשר הוא עצמו כלל לא היה במקום, ולא הבחין בכך? בעדותו העיד הנאשם כי כאשר הגיע לכיכר "אני רואה רכב בא משמאלי, פונה ימינה, ואני פניתי ימינה". הכיצד יכול היה השוטר להתבלבל בין שני כלי הרכב? לשאלה זו לא ניתן כל הסבר מצד הנאשם.

לזה מתווספת גם תגובתו של הנאשם בשטח, כאשר נרשם לו הדו"ח. התגובה, כפי שנרשמה בדו"ח ולא הוכחה ע"י הנאשם, היתה שהוא לא חצה שטח הפרדה. הנאשם לא עלה בפני הקצין את הטענה כי כלל לא היה במקום בו בוצעה העבירה.

למען הסר ספק, הנאשם היה מודע היטב למקום בו נטען כי ביצע את העבירה ואף ציין בפני השוטר "עצרת אותי קילומטר מאיפה שאתה טוען". אם ראה הנאשם לציין עובדה זו, מדוע לא ראה לנכון לציין כי כלל לא היה במקום?

בחקירה הנגדית נשאל הנאשם על כך וטען בהתחלה "זה לא היה רלוונטי, אני צריך להסביר לו שהלכתי לקנות ממתקים?". בהמשך טען הנאשם כי כן העלה את הדברים בפני השוטר "אמרתי שלא הייתי במלך הנרגילות", אולם לא העלה את הדברים בחקירה הנגדית בפני השוטר ובהתייחס לכך הוסיף "אין לי תגובה" ... (עמ' 6 לפרוטוקול שורה 9).

הנאשם ניהל את ההליך בעצמו ולא היה מיוצג בידי עו"ד, אולם מצאתי כי מדובר באדם מיומן ובקיא, אשר חקר את העד בצורה נרחבת בנקודות אחרות, ובמהלך עדותו התברר כי היה בעברו שוטר וצבר נסיון בהקשר הרלוונטי.

מובן כי אם לא העלה הנאשם את הטענה שלא היה במקום בפני השוטר הדבר מחליש מאוד את גרסתו. מנגד, אם עומד הנאשם על כך שטען את הדברים אך השוטר לא ראה לנכון לרשום זאת, הרי העובדה כי הנאשם לא עימת את השוטר עם טענתו ולא איפשר לו להתייחס לטענה כי לא רשם את הדברים שאמר מחלישה את גרסתו של הנאשם בעניין זה.

לאור האמור לעיל, השתכנעתי כאמור כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה במשפט פלילי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לספק הסביר, ולפיכך אני מרשיע אותו בעבירה המיוחסת לו.

ניתן היום במעמד הנוכחים.

אבישי קאופמן,
שופט

גזר דין

המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט, אולם כפי שכבר נקבע לא אחת, מרגע שהגיש הנאשם בקשה להישפט הקנס "המקורי" אינו רלוונטי עוד ויש לקבוע את העונש על פי כלל הנסיבות.

במקרה דנן, בהתחשב בעבר מקל מצד אחד ובנסיבות העבירה מצד שני, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם קנס בסך 700 ש"ח או 2 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם עד יום 1.6.14.

הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שוברי תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, 24 אפריל 2014, במעמד הנאשם וב"כ המאשימה עו"ד שושו.